

Nestabdom!

Kai negali laiku sustoti. Kai prašymai nepasiekia nei širdies, nei sąžinės. Laimėtojų dažniausiai nėra. Vakar 2020-08-24, kai gandrai palieka savo namus ir išskrenda žiemoti, menininkas Stasys Eidrigėvičius įteikė raštą Kultūros ministerijai ir Panevėžio savivaldybei, kad palieka SEMC projektą, nebesutinka savo vardu pavadinti planuojamo statyti menų centro ir savo darbų jam nedovanos.

Menininkas apgailestavo, kad miesto meras neišgirdo jo. Balse buvo girdėti nusivylimas visu 5 metų menų centro kūrimo procesu, nuo architektūrinio konkurso iki jo darbų, kūrybos neįvertinimo ir menininko neįtraukimo į procesą. Galiu spėti, kad Stasys Eidrigėvičius visada buvo įvykių sukuryje, sekė kas vyksta. Todėl, žinodamas, kad projektą lydi bendruomenės nepritarimas, kad jį narplioja prokuratūra, statybų inspekcija, kad panevėžiečių didžioji dalis peticijoje reikalauja išsaugoti kino teatrą „Garsas“, kuris turėjo būti miesto valdžios paaukotas dėl menų centro, girdėdamas, tiesioginį kreipimąsi, išpėjimą bendruomenės, kad saugokite savo vardą, kai matai žinomų ir pažįstamų kino ir kultūros žmonių prašymą kurti menų centrą kitoje vietoje, privalai stabdyti, nors sustoti ir susistabdyti turėjo pats miesto meras.

Kai Valstybinė kultūros paveldo komisija nurodė, kad „Garsas“ yra nacionalinio reikšmingumo, Europa Cinema asociacijos, vienijančios Europos kino teatrus, generalinis direktorius kreipėsi dėl „Garso“ išsaugojimo, kai LR Prezidentūra, Kultūros ministerija, vertinimą atlikęs savivaldybės užsakymu architektūros istorikas ir kiti sakė Panevėžio merui, bendrauk, tarkis, ieškok sprendimų su miesto bendruomene, viskas tavo rankose, deja, buvo kurčias. Todėl nieko kito ir nebeliko menininkui Stasiui Eidrigėvičiui tik atsiimti savo vardą, nes melas, manipuliacijos, įstatymų pažeidimai, nesiskaitymas tiek su miesto bendruomene, tiek su visais kitais, kurie prašė rasti būdą, kaip išsaugoti kino teatrą ir įkurti menų centrą kitur, negali apsigyventi Stasio Eidrigėvičiaus menų centre.

Bet gal dar įmanoma menininko minėtoje jo tėviškėje Lepšiuose įkurti menų centrą ir miestui suremontuoti/atnaujinti kino teatrą. Gal vis tik pralaimėtojas liktų tik vienas, o ne visi....

Laura Mikšionienė

“Garso” gynėjai: Kai prašymai nepasiekia nei širdies, nei sąžinės.
Laimėtojų dažniausiai nėra.

